

Myrtel & Henrik Wimmer, Kråkemåla
-Myrtel hur kommer det sig att man har ett eget stenbrott?

Det kommer sig av att 1939 kom AK Fernströms från Karlshamn, som hade brytning i Uthammar, och köpte upp två gårdar här i Kråkemåla, jag var ett och ett halvt år då. Jag är född här i Kråkemåla. Min far arrenderade ut ett område som de tyckte var lämpligt och som gick ihop med deras.

När min man Henrik kommer över till Sverige, från Tyskland, som arbetare i stenbrottet så är det tänkt att han skall stanna i tre månader, det var 1954 och han är kvar ännu, det är nu 54 år sedan han kom hit. När sedan AK Fernströms lade ner började Henrik hos Nilstens i Västervik. Där var det en ung kille, Bengt Jansson, som ville att vi skulle köra igång här, men jag var lite tjurig och ville inte chansa, men jag gav med mig till slut, det är nu sjutton år sedan. Henrik hade utbildningen och Bengt Jansson också. Vi tog en del av Nilstens kunder, när de hade provat vår sten så var det inte aktuellt med andras. Vi hade fem anställda när det gick som mest, och inhyrningsfirmor som skötte borrhningen.

Nittionio procent har vi sålt till Polen. Vi kom in i Polen med en ”klackspark” kan man säga. Vi säljer fortfarande till Polen, nu är det skrotstenen som vi säljer då vi håller på och återställer. Det har gått två bilar den här veckan.

Efter fem år övertog jag Bengt Janssons femtio procent och nu äger Henrik och jag femtio var.

Jag sköter papper och kontakter med myndigheter och kunder i Polen. Henrik är chef i stenbrottet, jag försöker att inte lägga mig i hans område. Ibland kan jag kanske komma med påpekande, men det måste man ta försiktigt!

- vad använder du för språk i kontakterna med Polen?

Tyska, och så kan jag lite polska, så mycket så jag klarar det när chaufförerna kommer. Räknetalen kan jag på Polska och det är ju viktigast. Och så är det mycket viktigt att vara artig. Jag har varit i Polen tio gånger, jag kan nog skryta med att jag varit över hela Polen. Det är långtradarchaufförerna som jag åkt med, både dit och hem. Men jag vill inte rekommendera någon att åka ensam, fyra ögon ser mera än två, fast själv har jag inte råkat illa ut någon gång.

Det som ligger längst bort som vi levererat till är nog gränsen till Tjeckien och Vitryssland. Men före det så levererades det till England, Österrike och Amerika. I England sprängde IRA sönder byggnader i London som var av sten härifrån, dit har vi skickat sten då de byggde upp igen. Vår fosterson, Jörgen, har varit i England och sett byggnaderna. Vi har sålt till Japan också.

- och nu är ni pensionärer?